Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1210
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

populares. Et in templo domini semper morabitur. Nec quid de ea aliquid suspicetur. Et sicut quia celestis mater vastet. Ita mirabiliter exerta altissimi filius generabitur. Cuius nomen erit ihesus. Et pecunia gentibus erit salus. Tu. ℣ Nobis quoque natalitam nunc pelago filiam dei matrem fore gratam specie pulchrimam. ℣ Vocabitur hanc maiam gratam munificam. ℣.

Et hoc erit tibi signum cum primum ad auream urbis portam anna uxorem tuam obviam habebis. Que dum modo sollicita tuis in conspectu tuo gaudebit. Hinc dicens angelus disparuit. Anna autem cum anna flevit. Et quia nam vir suus iuvenis ignoraret. Angelus eidem [illegible] s. ea dem que vidit annunciavit patefecit. ℣ Promisit et novem ut si det eis deus plenum suum coelum sine fine permansuri. ℣ Et mancipatus illa sollicite consuandam. Sine fi. ℣ vii.

Adens eam ut pliguo urbis ad auream portam pergit. Ibidem suo viro redimiti obviaret. Agit iuxta angeli preceptum ambo invicem obviantes demutua in lacrimis letati et deprole promissa seruntur adorato domino domum redierunt diuinum preullim hylarit expectantes. ℣ Exprobrabat et dicebat huic valde pluvie. ℣ Iu fecundis infecundum se reputabat iugi. ℣ Et statuit legitimum se concedebat solitie. ℣ Iu [illegible] ni an. Et ad eadem exhuc suam repedare voluit nam dedecus magnum et plus augmentum timuit. ℣ Quadam die soli stanti angelus apparuit dicens illi flere noli te deus exaudivit. ℣ Preces tue sunt accepte in conspectu domini non dolebis sed gaudebis inimicis obprobrii. ℣ Adiuvabit ea. Liber generationis. ℣ Incipit filii dauid. ℣ Preces tue sunt accepte in conspectu domini non dolebis sed gaudebis inimicis obprobrii. ℣ Vxor do [illegible] concepit et peperit. ℣ Prima nice gentis mater sara dicta nomine ad octagesimum annum uxerit suo sobole. ℣ Et gaudet tu illa fecundatur senile. ℣ Erant autem circa templum uiue spatium gradum tuit quidam gradus altitantes ut arduum. Hos maia scandebat sola ut quens suffragium. ℣ Iu et quanta sit fuit dans Dum ad iudicium hos laud. portam ut venis quia dicam. Aurea sponsam tuam moy hebis in illius obviam. Non natale sed pri ultor exultat cor.